

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Ewa Zawacka

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2022r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku P. P.

z udziałem Ł. S. (1)

o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnią L. S. i uregulowanie kontaktów Ł. S. (1) z małoletnią L. S.

oraz z wniosku Ł. S. (1)

z udziałem P. P.

o ustalenie miejsca pobytu małoletniej L. S. i uregulowanie kontaktów P. P. z małoletnią L. S.

postanawia

I. powierzyć wnioskodawcy P. P. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią L. N. S. urodzoną (...) w (...), zaś ojcu małoletniej Ł. S. (1) władzę tę ograniczyć, przyznając mu prawo do współdecydowania o najistotniejszych sprawach dziecka, dotyczących wyboru kierunku kształcenia, planowanych zabiegów operacyjnych, wyboru leczenia wyłącznie w zakresie udzielania dziecku świadczeń zdrowotnych obciążonych podwyższonym ryzykiem, w rozumieniu przepisów dotyczących wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentystry, wyjazdów zagranicznych na okres dłuższy niż trzy tygodnie, oraz prawa do uzyskiwania przez uczestnika postępowania wszelkich informacji dotyczących dziecka w placówkach edukacyjnych i zdrowotnych,

II. ustalić, że uczestnik postępowania Ł. S. (1) będzie realizował swoje kontakty z małoletnią L. N. S., zamieszkałą wspólnie z matką w (...) przy ul. (...) w następujący sposób:

a. co II (drugi) weekend, od piątku od zakończenia zajęć edukacyjnych przez małoletnią, albo od godz. 16.00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, do niedzieli do godz. 19.00, a w tygodniu, w którym Ł. S. (1) nie będzie spotykał się z córką w trakcie weekendu - od czwartku do piątku, w ten sposób, że w czwartek Ł. S. (1) odbierze córkę z placówki edukacyjnej po zakończeniu zajęć albo o godz. 16.00 z miejsca jej zamieszkania w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, a następnie odprowadzi ją w piątek na godz. 8.00 do placówki edukacyjnej albo do miejsca zamieszkania w dniach, w których nie odbywają się zajęcia edukacyjne, poczynając od drugiego piątku następującego po dacie uprawomocnienia się niniejszego postanowienia, kiedy to będzie zrealizowany pierwszy kontakt uczestnika postępowania z córką według powyższego harmonogramu,

b. w okresie wakacji letnich: od 1 lipca od godz. 10.00 do 15 lipca godz. 10.00 i od 1 sierpnia godz. 10.00 do 16 sierpnia g.10.00

c. w okresie ferii zimowych: w drugim tygodniu, od poniedziałku godz. 10.00 do niedzieli godz. 19.00

d. w okresie Świąt Bożego Narodzenia: w latach nieparzystych: od 24 grudnia godz. 16.00 do 25 grudnia godz. 17.00, a w latach parzystych, od 25 grudnia godz. 14.00 do 26 grudnia godz. 20.00

e. w okresie Świąt Wielkanocnych: w latach nieparzystych w Drugim Dniu Świąt, od godz. 9.00 do godz. 19.00, a w latach parzystych w Pierwszym Dniu Świąt, od godz. 9.00 do godz. 19.00

z zastrzeżeniem, że w wypadku kolizji terminów, kontakty ustalone w pkt. b. – e. wyłączają kontakty, wynikające z harmonogramu ustalonego w pkt. a,

i z tym ustaleniem, że uczestnik postępowania o godzinie oznaczonej jako początek spotkania będzie zobowiązany do odebrania małoletniej z placówki edukacyjnej, albo z miejsca zamieszkania w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyła w zajęciach edukacyjnych, oraz do odprowadzenia jej do placówki edukacyjnej albo do miejsca zamieszkania po zakończeniu spotkania,

III. zagrozić uczestnikowi postępowania Ł. S. (1) nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawczyni P. P. kwoty 300 (trzysta) złotych za każde naruszenie jego obowiązku w zakresie realizacji kontaktów z małoletnią L. N. S., wynikającego z pkt. II niniejszego postanowienia,

IV. w pozostałym zakresie wnioski P. P. oddalić,

V. oddalić wniosek Ł. S. (1) o ustalenie miejsca pobytu małoletniej i ustalenie kontaktów P. P. z małoletnią,

VI. pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania, związanych z ich udziałem w sprawie

Sygn. akt III Nsm 312/18

UZASADNIENIE

W dniu 23 lutego 2018r. wnioskodawczyni P. P. złożyła w Sądzie Rejonowym w (...) wniosek o ustalenie kontaktów uczestnika postępowania Ł. S. (1) z małoletnią córką stron L. N. S. w ten sposób, że uczestnik postępowania będzie spędzał czas z dzieckiem poza miejscem jego zamieszkania:

1. w okresie do 31 sierpnia 2018r. (zanim małoletnia rozpocznie edukację przedszkolną) – w każdą środę w godz. 8.00 – 19.00
2. od 1 września 2018r. – w każdą środę w godz. od 15.00 do 19.00, odbierając małoletnią z przedszkola
3. w każdą pierwszą i третią niedzielę miesiąca oraz w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca w godz. od 9.00 do 19.00;
4. w dniu 24 grudnia od godz. 19.00 do 25 grudnia do godz. 17.00 oraz w Wielkanoc od godz. 15.00 do Pierwszego Dnia Ś. Wielkanocnych do godz. 12.00;
5. w okresie wakacyjnym – tydzień w lipcu oraz tydzień w sierpniu, po ustaleniu z wnioskodawczynią

a nadto, będzie samodzielnie i na swój koszt odbierał i przywoził małoletnią do miejsca jej zamieszkania.

W uzasadnieniu podano, że małoletnia L. S. pochodzi ze związku pozamałżeńskiego stron. W (...) wnioskodawczyni podjęła decyzję o wyprowadzeniu się wraz z córką ze wspólnie zajmowanego lokalu i obecnie zamieszkuje u swojej matki, która sprawuje opiekę nad dzieckiem podczas jej nieobecności. Od kilku tygodni strony nie są w stanie porozumieć się w kwestiach dotyczących kontaktów uczestnika postępowania z córką: Ł. S. (1) zabiera dziecko w ustalonych przez siebie terminach i odwozi je również według swego uznania, w wyniku czego – zdaniem wnioskodawczyni – dziecko jest rozbite emocjonalnie.

Pismem procesowym z dnia 27 marca 2018r. wnioskodawczyni zmodyfikowała wniosek domagając się ustalenia kontaktów uczestnika postępowania z córką w następujący sposób:

1. w każdą środę w godz. od 8.00 do 18.00 oraz w pierwszy i trzeci piątek miesiąca w godz. od 8.00 do 18.00 w okresie do 31 sierpnia 2018r.
2. w okresie od 1 września 2018r. – w każdą środę w godz. od 15.00 do 19.00 odbierając dziecko z przedszkola oraz w pierwszy i trzeci piątek miesiąca w godz. od 15.00 do 19.00 odbierając dziecko z przedszkola
3. w drugi i czwarty weekend miesiąca od piątku od godz. 19.00 do niedzieli do godz. 17.00
4. dnia 24 grudnia od godz. 19.00 do 25 grudnia do godz. 18.00
5. w poniedziałek wielkanocny od godz. 0.00 do godz. 18.00
6. w pierwszy tydzień ferii zimowych
7. w okresie wakacyjnym pierwszy tydzień w lipcu i pierwszy tydzień w sierpniu

przy czym uczestnik postępowania będzie samodzielnie i na swój koszt odbierał i przywoził małoletnią do miejsca jej zamieszkania.

Uczestnik postępowania Ł. S. (2) w odpowiedzi na wniosek z dnia 17 kwietnia 2018 r. oświadczył, że nie uznaje żądań P. P. w całości i złożył własny wniosek, w którym domagał się ustalenia każdorazowego miejsca pobytu małoletniej L. S. przy nim, a także uregulowania kontaktów P. P. z córką poza miejscem jej zamieszkania lub w miejscu zamieszkania – po wcześniejszym uzgodnieniu z ojcem w następujący sposób:

- a. w sobotę od godz. 9.00 do poniedziałku do godz. 7.30 oprócz drugich weekendów w miesiącu;
- b. za drugi weekend miesiąca - w poniedziałek, środę i piątek od godz. 16.00 do godz. 7.30 następnego dnia;
- c. w każdą środę od 16.00 do czwartku godz. 7.30
- d. dnia 24 grudnia od godz. 18.00 do 25 grudnia godz. 19.00 ,

a nadto w Święta Wielkanocne, w okresie ferii zimowych, wakacji letnich, w dniach urodzin dziecka i innych świąt, przy czym matka będzie odbierała dziecko na swój koszt, a ojciec przyjedzie po dziecko.

Wniosek Ł. S. (1), został wyłączony z przedmiotowej sprawy i zadekretowany pod sygnaturą (...), a po uzupełnieniu przez Ł. S. (1) braków formalnych został połączony do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą III Nsm 312/18.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2018 r. Sąd udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że do czasu prawomocnego zakończenia postępowania Ł. S. (1) będzie realizował swoje kontakty z mał. L. S. w co drugi weekend miesiąca od piątku godz. 8:00 do niedzieli godz. 19:00 oraz w tygodniu, w którym nie będzie spotykał się z córką w trakcie weekendu od środy od godz. 8:00 do piątku do godz. 19:00.

W dniu 14 czerwca 2018 r. P. P. złożyła w tut. Sądzie wniosek o ograniczenie Ł. S. (1) władzy rodzicielskiej nad mał. L. S. do współdecydowania o edukacji i leczeniu małoletniej.

W uzasadnieniu wniosku wskazano m.in., że strony nie są w stanie porozumieć się w kwestiach dotyczących córki co generuje konflikty. Ojciec dziecka jest przeciwny(...). Zabrał matce małoletniej książeczkę zdrowia dziecka i nie udziela jej informacji jak często, gdzie i po co jeździ z córką na wizyty lekarskie. Ojciec dziecka nie wyraża również zgody na (...) córki. Chce również sam podejmować decyzje dotyczące edukacji małoletniej.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 30 lipca 2018 r. Ł. S. (1) wniósł o oddalenie wniosku wskazując, że dba i interesuje się zdrowiem i edukacją małoletniej. W większości to on chodzi z dzieckiem do lekarza, zaś w kwestii (...) robi wszystko zgodnie z literą prawa, jednak z uwagi na liczne kontrowersje i informacje o (...), jest ostrożny w tej kwestii.

Sprawa została zadekretowana pod sygnaturą (...) i zarządzeniem z dnia 31 lipca 2018 r. połączona ze sprawą III Nsm 312/18 celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Postanowieniem z dnia 2 października 2018 r. Sąd na wniosek stron dokonał zmiany zabezpieczenia udzielonego postanowieniem z dnia 22 maja 2018 r. i ustalił, że do czasu prawomocnego zakończenia postępowania Ł. S. (1) będzie realizował swoje kontakty z mał. L. S.:

a) w co drugi weekend miesiąca od piątku do poniedziałku, że odbierze w piątek córkę z przedszkola po zakończeniu zajęć i odprowadzi ją do przedszkola w poniedziałek w godzinach porannych,

b) w tygodniu, w którym nie będzie spotykał się z córką w trakcie weekendu – od czwartku do piątku w ten sposób, że w czwartek odbierze córkę z przedszkola po zakończeniu zajęć i odprowadzi ją do przedszkola w piątek w godzinach porannych

c) od poniedziałku do wtorku przypadających po weekendzie, który małoletnia spędzać będzie z matką w ten sposób, że w poniedziałek odbierze córkę z przedszkola po zakończeniu zajęć i odprowadzi ją do przedszkola we wtorek w godzinach porannych.

Na skutek zażaleń obu stron Sąd Okręgowy w (...) postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2019 r. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w miejsce kontaktu ustalonego od poniedziałku do wtorku przypadającego po weekendzie, który małoletnią będzie spędzać z matką, ustalił kontakt w każdy wtorek od godziny 15:00 do godziny 19:00.

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2019 r. na skutek wniosków obu stron Sąd dokonał zmiany postanowienia z dnia 2 października 2018 r. zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 10 kwietnia 2019 r. w ten sposób, że do czasu prawomocnego zakończenia postępowania ustalił, że Ł. S. (1) będzie realizował swoje kontakty z mał. L. S. w co drugi weekend miesiąca od piątku do poniedziałku w ten sposób, że w piątek odbierze córkę z przedszkola po zakończeniu zajęć i odprowadzi do przedszkola w poniedziałek w godzinach porannych oraz w tygodniu, w którym nie będzie spotykał się z córką w trakcie weekendu od czwartku do piątku, w ten sposób, że w czwartek odbierze córkę z przedszkola po zakończeniu zajęć i odprowadzi ją do przedszkola w piątek w godzinach porannych.

Pismem procesowym z dnia 4 września 2020 r. P. P. zmodyfikowała żądanie wniosku domagając się:

1) ograniczenia władzy rodzicielskiej Ł. S. (1) nad mał. L. S. w ten sposób, że wniosła o powierzenie matce wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią a ograniczenie tej władzy ojcu, Ł. S. (1), do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie wyboru kierunku kształcenia, planowanych zabiegów operacyjnych, wyboru kierunku kształcenia, planowanych zabiegów operacyjnych, wyboru leczenia w razie poważnych schorzeń, wyjazdów zagranicznych na okres dłuższy niż trzy tygodnie oraz prawa do uzyskiwania przez uczestnika w placówkach edukacyjnych oraz zdrowotnych wszelkich informacji dotyczących dziecka,

2) ustalenia kontaktów Ł. S. (1) z mał. L. S. poza miejscem zamieszkania dziecka w następujących terminach:

a. w co drugi weekend od piątku, od godziny zakończenia zajęć edukacyjnych małoletniej albo od godziny 16:00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, do poniedziałku, do godziny rozpoczęcia zajęć edukacyjnych małoletniej albo do godziny 16:00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, poczynając od drugiego piątku następującego po dacie uprawomocnienia się postanowienia ustalającego kontakty ojca z dzieckiem,

b. w tygodniu, w którym Ł. S. (1) nie będzie spotykał się z córką w trakcie weekendu - od czwartku, od godziny zakończenia zajęć edukacyjnych małoletniej albo od godziny 16:00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, do piątku, do godziny rozpoczęcia zajęć edukacyjnych małoletniej albo do godziny 16:00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach,

c. każdego roku w trakcie wakacji letnich od dnia 1 lipca od godziny 10:00 do dnia 8 lipca do godziny 10:00 oraz od dnia 1 sierpnia od godziny 10:00 do dnia 8 sierpnia do godziny 10:00, przy czym w miesiącach letnich nie będą odbywały się kontakty tygodniowe opisane w punkcie 2) lit. b)

d. każdego roku przez drugi tydzień ferii zimowych małoletniej od poniedziałku od godziny 10:00 do niedzieli do godziny 20:00,

e. w Święta Bożego Narodzenia w latach nieparzystych począwszy od 24 grudnia od godziny 16:00 do 25 grudnia do godziny 17:00, a w latach parzystych od 25 grudnia od godziny 14:00 do 26 grudnia do godz. 18:00,

f. w Święta Wielkiej Nocy w godz. od 10:00 do 18:00, z tym ustaleniem, że w latach parzystych będzie to pierwszy dzień świąt, a w latach nieparzystych drugi dzień świąt, - przy jednoczesnym zastrzeżeniu, że w razie kolizji terminów kontakty określone w literach c) - f) wyłączają podstawowe kontakty, o których mowa w literach a) - b) oraz zobowiązaniu ojca, aby w godzinie rozpoczęcia danego kontaktu odebrał dziecko z placówki edukacyjnej - a w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach z miejsca zamieszkania – oraz, aby w godzinie zakończenia danego kontaktu odprowadził dziecko do placówki edukacyjnej – a w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach do miejsca jej zamieszkania,

2) zagrożenia Ł. S. (1) nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty 300 zł za każde niewykonanie albo niewłaściwe wykonanie obowiązku Ł. S. (1) wynikającego z rozstrzygnięcia o kontaktach zawartego w orzeczeniu kończącym niniejsze postępowanie,

3) oddalenia w całości wniosków Ł. S. (1) w przedmiocie ustalenia miejsca pobytu małoletniej przy ojcu oraz w przedmiocie ustalenia kontaktów P. P. z mał. L. S..

W uzasadnieniu P. P. wskazała m.in., że od czasu wszczęcia postępowania w pierwszej połowie 2018 r. istotnej zmianie uległ stan faktyczny sprawy, dziecko znacząco się rozwinęło i uczęszcza do przedszkola, a ze względu na postawę Ł. S. (1) stosunki rodziców małoletniej uległy dalszemu pogorszeniu. Podano, że małoletnia wciąż nie przyjęła (...) albowiem sprzeciwia się temu Ł. S. (1). Nadto, odkąd kilka lat temu uczestnik wziął od P. P. książeczkę zdrowia dziecka, niezmiennie odmawia jej zwrotu, utrudniając matce załatwianie formalności związanych z wizytami lekarskimi. Między stronami regularnie pojawiają się nieporozumienia dotyczące różnego podejścia do kwestii uczęszczania do przedszkola, udziału w zajęciach dodatkowych, żywienia, kwestii zdrowotnych.

W zakresie kontaktów strony dalej nie osiągnęły porozumienia, koniecznym jest więc ich uregulowanie. Zdaniem wnioskodawczyni kontakty ustalone przez sąd postanowieniem wydanym w przedmiocie zabezpieczenia dnia 28 sierpnia 2019 r. są zgodne z dobrem dziecka. Ich częstotliwość oraz długość zapewnia zachowanie właściwej więzi pomiędzy ojcem a dzieckiem, a jednocześnie nie destabilizuje w większym stopniu życia mał. L..

Podano również, że Ł. S. (1) przez cały rok wielokrotnie nie stosował się do terminów kontaktów ustalonych przez sąd. Nie odprowadzał dziecka do jego miejsca zamieszkania lub przedszkola w wyznaczonym czasie, czy też w ogóle nie stawiał się na konkretne spotkanie, ale wręcz ostentacyjnie wyrażał lekceważenie dla decyzji sądu w tym przedmiocie. Nie istnieją żadne przesłanki aby przypuszczać, że uczestnik będzie respektował zasady kontaktów z córką ustalone w postanowieniu kończącym postępowanie dlatego też koniecznym jest prewencyjne zagrożenie Ł. S. (1) zapłatą

kwoty 300 zł za każde niewykonanie przez niego albo niewłaściwe wykonanie obowiązku wynikającego z ostatecznego orzeczenia o jego kontaktach z mał. L..

W piśmie procesowym z dnia 2 grudnia 2021 r. P. P. zmodyfikowała stanowisko zawarte w piśmie procesowym z dnia 4 września 2020 r. tylko o tyle, że wniosła o ustalenie kontaktów Ł. S. (1) z mał. L. S. poza miejscem zamieszkania dziecka w następujących terminach:

- a) w co drugi weekend od piątku od godziny zakończenia zajęć edukacyjnych małoletniej albo od godziny 16:00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, do niedzieli do godziny 19:00, poczynając od drugiego piątku następującego po dacie uprawomocnienia się postanowienia ustalającego kontakty ojca z dzieckiem,
- b) każdego roku w trakcie wakacji letnich od dnia 1 lipca od godziny 10:00 do dnia 8 lipca do godziny 10:00 oraz od dnia 1 sierpnia od godziny 10:00 do dnia 8 sierpnia do godziny 10:00,
- c) każdego roku przez drugi tydzień ferii zimowych małoletniej od poniedziałku od godziny 10:00 do niedzieli do godziny 20:00,
- d) w Święta Bożego Narodzenia w latach nieparzystych począwszy od 24 grudnia od godziny 16:00 do 25 grudnia do godziny 17:00, a w latach parzystych od 25 grudnia od godziny 14:00 do 26 grudnia do godziny 18:00,
- e) w Święta Wielkiej Nocy w godzinach od 10:00 do 18:00 z tym ustaleniem, że w latach parzystych będzie to pierwszy dzień świąt, a w latach nieparzystych drugi dzień świąt

- przy jednoczesnym zastrzeżeniu, że w razie kolizji terminów kontakty określone w literach b) – e) wyłączają podstawowe kontakty, o których mowa w literze a) oraz zobowiązaniu ojca, aby w godzinie rozpoczęcia danego kontaktu odebrał dziecko z placówki edukacyjnej – a w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, z miejsca jej zamieszkania – oraz aby w godzinie zakończenia danego kontaktu odprowadził dziecko do miejsca jego zamieszkania.

Sąd ustalił, co następuje

Małoletnia L. S. ur. (...) w (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego Ł. S. (1) i P. P..

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 4/

Małoletnia urodziła się(...) w (...) tygodniu ciąży, dlatego po narodzinach pozostała z matką jeszcze przez miesiąc w szpitalu. W tym czasie P. P. wyraziła zgodę na wykonanie dziecku (...) (...), podawanych zazwyczaj w pierwszych dniach życia dziecka. Decyzję tę podjęła bez konsultacji z ojcem małoletniej, bowiem wiedziała, że ten nie wyrazi on zgody. Gdy Ł. S. (1) dowiedział się o (...) córki, miał pretensje do P. P., doszło do awantury podczas pobytu w szpitalu. Po dłuższym czasie uczestnik postępowania złożył zawiadomienie w prokuraturze o możliwości popełnienia przez P. P. przestępstwa polegającego na tym, że (...) od razu po narodzinach. Postępowanie zostało umorzone.

Po opuszczeniu szpitala P. P. zamieszkała z Ł. S. (1), jednak po kilku miesiącach, z uwagi na konieczność opuszczenia wspólnie zajmowanego lokalu, wyprowadziła się z córką do swojej matki. Strony nadal pozostawały w związku nieformalnym a Ł. S. (1) przyjeżdżał odwiedzać córkę.

Na początku (...) P. P. ponownie zamieszkała z ojcem dziecka. W tym czasie strony utrzymywały się z otrzymywanych zasiłków oraz prac dorywczych podejmowanych przez matkę małoletniej. P. P. krótko po wspólnym zamieszkanu ponownie (...), która zakończyła się (...) w (...). Ł. S. (1) obwiniał o tę sytuację P. P.. Między stronami zaczęły narastać konflikty i we (...) P. P. postanowiła się definitywnie rozstać z Ł. S. (1) ponownie wyprowadzając się do swojej matki.

Po rozstaniu strony próbowały wypracować wspólnie stanowisko dotyczące kontaktów ojca z córką. Pomimo prób nie udało im się ustalić żadnego trwałego rozwiązania.

Ł. S. (1) zabierał dziecko nieregularnie na kilka dni, nie uprzedzając o matki dziecka o tym jak długo córka będzie pod jego opieką. Na prośby P. P. aby odwiózł małoletnią odpowiadał, że odwiezie córkę, gdy ona sama będzie tego chciała. Matka małoletniej nie posiadała wiedzy o tym, gdzie w tym czasie przebywa córka.

Po wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu nadal dochodziło do sytuacji, że Ł. S. (1) nie odwoził małoletniej do matki w terminie. Były również sytuacje, że świadomie nie realizował ustalonego kontaktu.

Matka małoletniej starała się w razie potrzeby zapewniać ojcu dodatkowe dni spotkań. Taka sytuacja miała m.in. miejsce w wakacje w (...) kiedy to ojciec poprosił aby córka została z nim kilka dni dłużej nad morzem. Zadeklarował, że odwiezie ją w poniedziałek o godz. 21:00. Matka małoletniej wyraziła na to zgodę. Mimo wcześniejszych ustaleń Ł. S. (1) odwiózł córkę do domu dopiero we wtorek. Gdy dwa dni później znów chciał zabrać córkę na dodatkowy kontakt aby pojechać z nią ponownie nad morze, matka małoletniej nie wyraziła już na to zgody. Ł. S. (1) przyjechał wówczas do jej miejsca zamieszkania o godz. 20:00, gdy małoletnia była już w łóżku. Wydzwaniał, krzyczał i kopał drzwi. P. P. wezwwała wówczas policję, która przyjechała dopiero po 40 minutach, kiedy Ł. S. (1) już odjechał.

Ojciec dziecka stara się zapewniać małoletniej podczas kontaktów różne atrakcje, m.in. jeździ z nią często do różnych znajomych.

Według matki mał. L. po powrocie od ojca jest rozkojarzona, niespokojna i opryskliwa. Bywa, że reaguje histerycznie na odmowę. Potrzebuje czasu aby się wyciszyć.

/dowód: zapis korespondencji – k. 26-92 akt (...) SR w (...), k. 16-47 akt (...) SR w (...), k. 69-76, 552-557

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora – k. 24-25

zeznania świadka E. M. – k. 396-396v.

przesłuchanie P. P. – k. 572v.-575

przesłuchanie Ł. S. (1) – k. 575-578/

Ojciec dziecka nie wyraża zgody na poddanie małoletniej L. (...). Aktualnie (...) (...) prowadzi postępowanie w tej sprawie.

Ł. S. (1) nie poinformował P. P. o kierowanej do niej w tej sprawie korespondencji w związku z czym doszło do zajęcia przez Urząd Skarbowy zwrotu PIT z tytułu nieuiszczonych kosztów upomnienia.

P. P. w 2018 r. na prośbę ojca dziecka wydała mu książeczkę zdrowia małoletniej, bowiem chciał on zabrać córkę do (...) z powodu (...). Od tego czasu nie odzyskała jej. Ł. S. (1) wbrew woli P. P. podejmuje samodzielnie decyzje o leczeniu córki, nie konsultując niczego z matką dziecka. Nie informuje jej również o przebiegu wizyt lekarskich, na które zabiera dziecko.

Ł. S. (1) neguje również sposoby leczenia małoletniej zalecone przez lekarza. Gdy lekarz przepisał małoletniej (...), ojciec dziecka nie chciał się zgodzić na jego podanie i stwierdził, że dziecko będzie mieć (...). P. P. gdy małoletnia jest chora przekazuje ojcu dziecka leki wraz z zaleceniami ale nie ma pewności, że ojciec poda je dziecku.

/dowód: zapis korespondencji – k. 16-47 akt (...) SR w (...), k. 480-491,

pismo (...) – k. 12 akt (...) SR w (...)

zeznania świadka B. P. – k. 301v.-304, 496-496v.

zeznania świadka M. S. – k. 304v.-306

opinia OZSS – k. 455-464

przesłuchanie P. P. – k. 572v.-575

przesłuchanie Ł. S. (1) – k. 575-578/

Mał. L. mając (...) lata została przez ojca zapisana do prywatnego przedszkola. Matka dziecka wskazywała, że córka jest za mała, jednak Ł. S. (1) twierdził, że córka sama zadecyduje czy chce chodzić do przedszkola, czy nie. Małoletnia poszła wówczas do przedszkola 3 razy na 3 godziny, a po weekendzie nie chciała już udać się do placówki.

W późniejszym czasie matka dziecka chciała zapisać córkę do przedszkola publicznego, na co Ł. S. (1) nie wyraził zgody twierdząc, że w placówkach publicznych są fatalne warunki. Nadto chciał zapisać córkę do przedszkola znajdującego się w pobliżu jego ówczesnego miejsca zamieszkania, co spowodowałoby, że matka małoletniej musiałaby małoletnią dowozić do przedszkola przez całe miasto.

Z uwagi na brak porozumienia w kwestii wyboru placówki przedszkolnej dla córki, P. P. złożyła jako samotna matka niezbędne dokumenty o przyjęcie mał. L. do placówki publicznej znajdującej się blisko jej miejsca zamieszkania. Małoletnia uczęszcza tam od (...)

Początkowo, z uwagi na stosowaną dietę (...) matka przynosiła jej do przedszkola przygotowane przez siebie posiłki, ponieważ jednak małoletnia bardzo interesowała się tym, co jedzą inne dzieci, obecnie spożywa za zgodą mamy (...) posiłki. Ojciec nie akceptuje faktu jedzenia (...) przez córkę.

Od czasu gdy małoletnia uczęszcza do przedszkola często dochodziło do sytuacji, że ojciec w dni kiedy małoletnia u niego nocowała, zaprowadzał ją do przedszkola w godzinach późniejszych niż 8:30, do czego zgłaszał zastrzeżenia personel placówki, bowiem o 8:45 podawane jest śniadanie i dziecko powinno zostać przyprowadzone do przedszkola do godziny 8:30.

Dochodziło też do sytuacji, że ojciec celowo nie zaprowadza córki do przedszkola. Taka sytuacja miała m.in. miejsce w dniu (...) kiedy Ł. S. (1) przyjechał po córkę aby odwieźć ją do przedszkola, po czym z powodu płaczu małoletniej zgłosił jej „niedyspozycję” i pojechał z córką nad jezioro. W dniu (...) nie zawiózł córki do przedszkola twierdząc, że to dzień urodzin jego psa. Po przyjęciu urodzinowym, które organizował dla małoletniej, następnego dnia nie zawiózł jej do przedszkola twierdząc, że córka jest zmęczona. Ł. S. (1) twierdzi, że jeśli małoletnia nie chce iść do przedszkola, to on jej nie będzie do tego zmuszać. Sytuacje te powtarzały się jeszcze wielokrotnie, m.in. (...), (...), (...). W dniu (...) Ł. S. (1) odebrał małoletnią z przedszkola celem rozpoczęcia kontaktu weekendowego, po czym dzień później zakomunikował P. P., że wyjeżdża z L. w Góry Ś., a w poniedziałek poinformował matkę dziecka, że do T. wraca z córką dopiero w czwartek wieczorem.

Ł. S. (1) nie zaprowadził również małoletniej na dodatkowe zajęcia z (...), które przypadają w terminie jego kontaktu, co spowodowało wykreślenie L. z tychże zajęć.

/dowód: zapis korespondencji – k. 29-92 akt (...) SR w (...), k. 16-47 akt (...) SR w (...), k. 130-137, 480-491, 552-557, 659-666

zeznania świadka A. R. – k. 294

zeznania świadka B. P. – k. 301v.-304, 496-496v.

przesłuchanie P. P. – k. 572v.-575

przesłuchanie Ł. S. (1) – k. 575-578

wykaz nieobecności w przedszkolu – k. 657-658

korrespondencja e-mail – k. 667

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora – k. 677-678, 684-686/

Między stronami postępowania istnieje silny konflikt. Ł. S. (1) często w wiadomościach ubliża P. P. nazywając ją m.in. (...) i (...) czy też wskazując, że P. P. i jej rodzina są (...). Strony kontaktują się ze sobą wyłącznie za pośrednictwem komunikatora M..

Strony nie są w stanie wspólnie ustalić kwestii dotyczących leczenia małoletniej, mają również różne postawy wobec kierunków wychowania małoletniej – ojciec przyzwala córce na to, czego zabrania jej matka.

Ojciec dziecka bez konsultacji z P. P. wyrobił małoletniej dowód osobisty, który jest w jego posiadaniu.

/dowód: zapis korespondencji – k. 16-47 akt (...) SR w (...), k. 69-76, 130-137, 141-143, 229-264, 284-285, 426-445, 480-491, 552-557, 659-666

zeznania świadka A. S. – k. 293v.-294

zeznania świadka E. G. – k. 294-295

zeznania świadka B. P. – k. 301v.-304, 496-496v.

przesłuchanie P. P. – k. 572v.-575

przesłuchanie Ł. S. (1) – k. 575-578/

P. P. jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony w (...) jako (...) z wynagrodzeniem ok. (...) zł netto miesięcznie. Pracuje również dorywczo w (...).

Pozostaje w związku nieformalnym. Jej partner mieszka wraz z synem w B. w domu jednorodzinnym, gdzie jeden z pokoi przygotowany jest na pobyt małoletniej, bowiem P. P. wraz z córką czasem tam nocują. (...) P. P. jest zaangażowany w wychowanie L.. Małoletnia akceptuje nowego partnera matki.

P. P. wraz z córką zajmuje jeden pokój w mieszkaniu stanowiącym własność jej matki – B. P.. Mieszkają wspólnie z matką i bratem P. P..

B. P. jest na rencie chorobowej z uwagi na problemy ze (...) i (...). Pozostaje pod opieką (...) jednak nie przyjmuje na stałe żadnych leków.

/dowód: zeznania świadka E. G. – k. 294-295

opinia psychologiczna dot. mał. Ł. S. – k. 298-300

zeznania świadka B. P. – k. 301v.-304, 496-496v.

przesłuchanie P. P. – k. 572v.-575

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora – k. 24-25, 684-686/

Ł. S. (1) w (...) zakończył współpracę z (...), którą podjął z uwagi na trudności z (...), (...) i uszkodzenia (...). W trakcie leczenia ujawnił (...), znaczne (...) oraz skłonności do (...). Przepisano mu leki (...). Pozostaje pod kontrolą (...).

Jest osobą niekaraną.

W dniu 19 stycznia 2018 r. wobec Ł. S. (1) ogłoszono (...). Do spłaty zostały mu wówczas prywatne długi w wysokości ok. (...) zł.

W (...) założył własną działalność gospodarczą, która obecnie jest (...).

Ł. S. (1) pracuje dorywczo jako (...), (...), (...)i zajmując się (...). Z podejmowanych prac dorywczych osiąga dochód ok. (...) zł netto miesięcznie.

Po rozstaniu stron w marcu 2018 r. wynajął mniejsze mieszkanie położone przy ul. (...). Obecnie mieszka wraz ze swoją matką w dwupokojowym mieszkaniu, gdzie wraz z córką zajmuje większy pokój.

/dowód: umowa najmu – k. 98-99 akt (...) SR w (...)

zeznania świadka M. S. – k. 304v.-306

dokumentacja medyczna Ł. S. (1) – k. 359-368

umowa zlecenie Ł. S. (1) – k. 373-374, 377-378

wniosek o wpis do CEIDG – k. 379-381

informacja z KRK – k. 409

przesłuchanie Ł. S. (1) – k. 575-578

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora – k. 23, 677-678/

W ocenie biegłych z OZSS w (...) system opieki, w którym małaletnia przebywała pod opieką każdego z rodziców po kilka dni został wprowadzony przedwcześnie biorąc pod uwagę okres rozwojowy małaletniej. Wymagał bowiem od dziecka adaptacji do okoliczności, które przekraczały jej naturalne możliwości. Separowanie L. od wiodącego opiekuna zaburzało proces kształtowania bezpieczeństwa, przekonania, że rodzic nie zniknie na zawsze.

Biegli wskazali, że w środowisku rodzinnym zabrakło intuicji na temat kosztów jakie może ponieść dziecko i możliwości odmiennego zorganizowania kontaktów z rodzicami. Szczególnej wrażliwości zabrakło w sytuacji ujawniania przez małaletnią symptomów nieadaptacyjnych do tej sytuacji.

Biegli podkreślili, że środowisko rodzinne małaletniej nie dysponuje obecnie ujednoczonym systemem pielęgnacji, opieki i wychowania dziecka. Wprowadzenie równomiernego udziału każdego z rodziców w wychowanie mał. L. bez zabezpieczenia porozumienia na linii rodzicielskiej stwarza te warunki dysstymulującymi i zagrażającymi tworzeniu spójnej tożsamości dziecka. Rodzice małaletniej wykazują się znacznymi rozbieżnościami w przekonaniach na temat tego co jest dobre, a co złe dla ich dziecka. W podstawowych kwestiach nie potrafią podejmować jednolitych działań, co może zagrażać bezpieczeństwu małaletniej. Zdaniem biegłych obecne stosunki pomiędzy rodzicami małaletniej i zakres ich współdziałania nie spełniają warunków dla pozytywnego prognozowania powodzenia takiej formy opieki, czyli zawarcia porozumienia i zobowiązania jego przestrzegania.

Rodzice małaletniej tworzą aktualnie dwa środowiska wychowawcze dla dziecka, które charakteryzują się odmiennością w zakresie wartości, postaw, oddziaływań rodzicielskich. Brak jest pomiędzy nimi porozumienia w sprawach opieki, zdrowia i wychowania. Ojciec dziecka podejmuje względem matki małaletniej działania opozycyjne i rywalizacyjne, związane z dążeniem do udowodnienia swoich racji w kwestii lepszych kompetencji do sprawowania bezpośredniej opieki nad córką. Biegli podkreślili, że efektywna współpraca na płaszczyźnie opiekuńczo-wychowawczej jako rodziców nie będzie możliwa.

Ojciec jednoznacznie identyfikuje się z córką i chce budować z nią więź. Więź córki z nim jest silna. Małaletnia ma z ojcem systematyczny i satysfakcjonujący kontakt. W opinii biegłych wysoce niepokojącym jest jednak postawa ojca

wobec matki dziecka i oceny deprecjonujące ją jako matkę, odwołując się do w ocenie jej funkcjonowania do jej negatywnych doświadczeń z rodziny generacyjnej. Wobec własnych postaw i funkcjonowania społecznego pozostaje bezkrytyczny. Dążąc do realizacji osobistych celów i układania przyszłości dziecka zgodnie z własnymi oczekiwaniami, koncentruje się na własnych potrzebach pomijając potrzeby dziecka.

Na podstawie przeprowadzonego badania biegli stwierdzili, że Ł. S. (1) może okazywać dominację w relacjach. Nierzadko wpada w gniew, może zachowywać się agresywnie w sytuacji konfliktu, być skłonny do marginalizowania zasad współżycia, kierując się zasadą przyjemności. Prezentuje się jako osoba umiarkowanie zrównowazona emocjonalnie. W sytuacjach konfliktowych stara się bronić swoich racji i przekonań, może mieć trudności z uwzględnieniem innego niż własny punkt widzenia. . Jako rodzic chciałby by dziecko czuło się kochane, spełnia wszystkie zachcianki małej. Nie zawsze okazuje optymalny poziom uwrażliwienia na problem dziecka. Akcentuje te poczynania dziecka, które są zgodne z jego poglądami, oczekiwaniami. Jest to uwarunkowane specyficznym rozumieniem dobra dziecka.

P. P. czuje się blisko związana z córką, prawidłowo zaspokaja jej potrzeby i stymuluje rozwojowo. Jest konsekwentna w postępowaniu wychowawczym, pragnie by dziecko czuło się kochane, ceni swobodę w wyrażaniu uczuć, jest otwarta na bliski kontakt. Obcowanie z dzieckiem jest dla niej źródłem satysfakcji i spełniania w roli rodzica. Potrafi uszanować potrzebę autonomii dziecka adekwatnie do jego możliwości rozwojowych. Jest odporna na dezaprobatę i krytykę. Należy do osób przedsiębiorczych i skutecznych w działaniu, praktycznych, które realizują własne cele nie zwracając uwagi na uczucia innych. Odznacza się świadomością i intuicją rodzicielską, które pozwalają jej dobrze rozeznawać i w sposób optymalny zaspokajać potrzeby małej.

Ł. S. (1) chce mieć wpływ na plany, sposób organizacji czasu matki dziecka. Tym samym robi wszystko aby w oczach dziecka być bardziej atrakcyjnym i dyspozycyjnym.

Relacje małej z obojgiem rodziców są bliskie, ciepłe, nacechowane miłością, pełną akceptacją i silną koncentracją na dziecku.

Biegli wskazali, że różnice jakie prezentują rodzice w postawach, kwestiach wychowania, zdrowia i opieki mogą stanowić źródło zakłóceń rozwoju emocjonalnego małej. Mała wymaga stabilnych warunków, poczucia bezpieczeństwa, jednorodnych oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych i spójnego systemu wartości. Utrzymujący się konflikt rodziców jest silnym obciążeniem dla małej.

We wnioskach końcowych opinii biegli wskazali, że kompetencje każdego z rodziców są obniżone występującym konfliktem, jednakże umiejętności P. P. są wyższe niż uczestnika postępowania. Sposób wychowania prezentowany przez matkę dziecka wydaje się adekwatniejszych do kształtowania prawidłowo funkcjonującego dziecka.

Ł. S. (1) w swojej postawie wskazuje na dążenie do realizacji swojego stanowiska bez dogłębnej analizy sytuacji dziecka w tych okolicznościach. Pierwszoplanowo spełnia swoje potrzeby.

Mała rozwija się prawidłowo pod względem psychoruchowym natomiast z uwagi na niestabilną sytuację rodzinną, zakłócone reakcje pomiędzy jej rodzicami wykazują na symptomy (...).

Różnice, jakie prezentują rodzice w postawach rodzicielskich, oddziaływaniach wychowawczych, sprawach zdrowia, żywienia, leczenia przy braku ich współpracy mogą stanowić źródło zakłóceń rozwoju emocjonalnego małej. W opinii biegłych niepokojące pozostają tendencje ojca do manipulowania dzieckiem w celu wzmocnienia preferencji wyboru jego osoby, jako bliższej emocjonalnie i bardziej atrakcyjnej.

Biorąc pod uwagę całokształt zebranego materiału biegli wskazali, że dobro dziecka wymaga zmiany rozstrzygnięć w taki sposób, aby jedno z rodziców sprawowało opiekę wiodącą.

/dowód: opinia OZSS – k. 455-464/

Ze sporządzonej na zlecenie sądu przez biegłego psychiatrę opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, że Ł. S. (1) wykazuje brak wglądu w problemy swojej osobowości. Winą za niezadowolające relacje w związku partnerskim oraz za jego rozpad obarcza była partnerkę. Nie dostrzega błędów i zawinień własnych. Nie ujawnia poczucia empatii. Nie podjął odpowiednich działań zmierzających ku poprawie relacji z matką dziecka, co jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania małoletniej. U Ł. kształtuje się poczucie dwóch wzorów wychowawczych. W czasie, gdy przechodzi spod kilkudniowej opieki ojca, to po stronie matki wykazuje objawy świadczące o (...) Zagraża to jej funkcjonowaniu społecznemu na przyszłość, a zatem forma opieki wychowawczej musi być zmieniona.

Relacje łączące małoletnią z każdym z rodziców w aktualnym stanie prowadzą do (...) i powinny ulec zmianie. Przy dalszym niezmiennym sposobie działań wychowawczych może prowadzić on do (...) rozwoju osobowości małoletniej.

Stan (...) P. P. jest prawidłowy. Nie budzi żadnych wątpliwości. Jej osobowość funkcjonuje (...).

Ł. S. (1) nie ujawnia cech (...). Jego (...) i nie ma cech (...) odpowiedniej dla jego wieku.

Dobro małoletniej wymaga zmiany rozstrzygnięcia w takim sposób by jedno z rodziców sprawowało opiekę wiodącą, a do takiej formy posiada predyspozycje wychowawcze matka dziecka.

/dowód: opinia sądowo-psychiatryczna – k. 465-470/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, w tym zwłaszcza wywiadów środowiskowych, korespondencji elektronicznej stron, dokumentacji (...) Ł. S. (1), informacji z KRK, wniosku o wpis do CEIDG czy przedłożonych umów zlecenia. W ocenie Sądu ww. dokumenty zasługiwały na aprobatę, jako że żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, a nadto korespondowały one z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie.

Jeżeli chodzi o dowód z dokumentu w postaci opinii psychologicznej dot. mał. Ł. S. (k. 298-300) Sąd uwzględnił go w zakresie w jakim wynikało z niego, iż małoletnia lubi spędzać czas z ojcem, zaakceptowała nowego partnera matki i ma zachowaną jasność do ról, jakie pełnią poszczególne osoby w jej życiu. Sąd nie uczynił go natomiast podstawą ustaleń w zakresie ocen dotyczących postępowania ojca dziecka, z uwagi na fakt, że opinia sporządzona została bez przeprowadzenia rozmowy z ojcem dziecka. Dokonując ustaleń w tym przedmiocie Sąd oparł się na opinii specjalistów w tej dziedzinie, a więc biegłych z zakresu psychologii i pedagogiki z OZSS w (...).

Sąd ustalenia swoje oparł także na zeznaniach świadków: A. S., E. G., A. R., B. P., M. S. i E. M., jak również na dowodzie z przesłuchania P. P. i Ł. S. (1). Sąd dał w znacznej mierze wiarę zeznaniom ww. świadków, uznając je za spójne, rzeczowe i przystające do reszty zebranego w sprawie materiału dowodowego. Dokonując ustaleń w oparciu o powyższe zeznania Sąd miał jednak na względzie, iż świadkowie ci pozostawali w kręgu osób najbliższych – rodziny i przyjaciół stron, wobec czego przejawiali tendencje do tego, aby przedstawiać strony w jak najkorzystniejszym świetle.

Co do zasady Sąd nie znalazł też podstaw, aby odmówić wiary twierdzeniom wnioskodawczyni i uczestnika, jako że w przeważającej mierze ich relacje się pokrywały i znajdowały potwierdzenie m.in. w zeznaniach świadków oraz załączonej korespondencji. Odnośnie zaś kwestii spornych między stronami – a więc co do istnienia między rodzicami porozumienia w zakresie sprawowania opieki oraz wychowywania córki, jak również w zakresie zgodności dotychczas ustalonego systemu opieki z dobrem małoletniej Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opinii biegłych specjalistów sądowych. Zwłaszcza odnosząc się do depozycji złożonych przez Ł. S. (1) stwierdzić należało, że jakkolwiek w jego subiektywnym przekonaniu małoletnia Ł. S. dobrze odnajdywała się w systemie sprawowania opieki naprzemiennej przez rodziców, to jednak okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia w opinii specjalistów (...). Z opinii tej jednoznacznie bowiem wynika, iż system ten został wprowadzony przedwcześnie, wymagał bowiem od dziecka adaptacji do okoliczności, które przekraczały jej naturalne możliwości. Separowanie Ł. od wiodącego opiekuna

zaburzało proces kształtowania bezpieczeństwa, przekonania, że rodzic nie zniknie na zawsze. Biegli wskazali również, że aktualnie rodzice małoletniej tworzą dwa środowiska wychowawcze dla dziecka, które charakteryzują się odmiennością w zakresie wartości, postaw, oddziaływań rodzicielskich. Brak jest między rodzicami porozumienia w sprawach opieki, zdrowia i wychowywania. Efektywna współpraca na płaszczyźnie opiekuńczo-wychowawczej jako rodziców nie będzie możliwa.

Sąd uznał za miarodajną ww. opinię Opiniodawczego Zespołu Specjalistów Sądowych, albowiem została ona sporządzona przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich działania oraz zgodnie z ich wiedzą i doświadczeniem zawodowym, dlatego Sąd nie znalazł podstaw do jej kwestionowania. Rzeczona opinia jawi się jako spójna, przystępna, pełna, logiczna i jasna.

Przechodząc do rozważań prawnych odnośnie wniosku o ograniczenie władzy rodzicielskiej należy stwierdzić, iż zgodnie z art. 92 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, dziecko aż do osiągnięcia pełnoletniości pozostaje pod władzą rodzicielską, przez którą stosownie do treści art. 95 § 1 kro rozumieć należy obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka, a także – o czym stanowi art. 96 kro – do wychowywania dziecka, obejmującego zarówno duchowy jak i fizyczny rozwój dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw.

W myśl art. 95 § 3 kro władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak wymaga tego dobro dziecka i interes społeczny. Oznacza to, iż rodzice zobowiązani są zmierzać w swoich działaniach wychowawczych do takiego ukształtowania osobowości dziecka, aby wyrosło ono na prawego człowieka i dobrego obywatela, przy czym szczególnie ważny jest osobisty przykład rodziców i wpływ ich osobowości na rozwój dziecka – rodzice powinni okazywać dziecku zainteresowanie, oddanie i poświęcenie, udzielać rad i wskazówek, wykonywać w sposób odpowiedni nadzór nad zachowaniem dziecka w domu i środowisku rówieśniczym, oraz zapewnić dziecku należyta egzystencję poprzez dostarczanie odpowiedniego wyżywienia, odzieży, pomocy lekarskiej i zapewnienie właściwych warunków mieszkaniowych. Ponadto rodzice powinni sprawować swoje obowiązki rodzicielskie w taki sposób, aby wszystkie ich poczynania były zgodne z interesem dziecka.

Zgodnie natomiast z art. 107 § 1 kro, jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym w rozłączeniu, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd pozostawia władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili zgodne z dobrem dziecka pisemne porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Rodzeństwo powinno wychowywać się wspólnie, chyba że dobro dziecka wymaga innego rozstrzygnięcia.

W myśl § 2 cytowanego przepisu, w braku porozumienia, o którym mowa w § 1, sąd, uwzględniając prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców, rozstrzyga o sposobie wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Sąd może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka, jeżeli dobro dziecka za tym przemawia.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że rodzice małoletniej L. S. żyją w rozłączeniu. Bezsprzeczne jest również, że rodzice nie przedstawili pisemnego porozumienia o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Sąd nie był zatem zobligowany do pozostawienia władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom zgodnie z art. 107 § 1 kro.

Wobec braku ww. porozumienia zastosowanie w niniejszej sprawie ma art. 107 § 2 kro, zgodnie z którym sąd może pozostawić wykonywanie władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom lub powierzyć ją jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka. Rozstrzygające znaczenie w tej kwestii będzie miało zawsze dobro dziecka.

Dobro dziecka stanowi podstawowe kryterium sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej. Podejmując zatem decyzję o powierzeniu władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, należy wziąć pod uwagę, z punktu widzenia dobra dziecka,

m.in. jego wiek, przywiązanie do poszczególnych rodziców, dotychczasowe kontakty i stosunki pomiędzy dzieckiem a rodzicami.

W ocenie Sądu, pozostawienie wykonywania władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom – w myśl zasady dobra dziecka – uzasadnione jest wówczas, gdy istnieje uzasadnione przekonanie, że rodzice będą współpracować ze sobą w sprawach dziecka.

W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu, P. P. i Ł. S. (1) nie są w stanie w pełni współdziałać w kwestiach związanych z podejmowaniem decyzji odnośnie córki, jej wychowaniem, sprawowaniem nad nią pieczy. Istnieje między nimi silny konflikt. Nie potrafią ze sobą rozmawiać i nie są w stanie wypracować wspólnego modelu wychowawczego. Porozumiewają się tylko za pomocą komunikatora M..

Brak jest pomiędzy rodzicami małoletniej porozumienia w sprawach dotyczących chociażby zdrowia, żywienia czy leczenia dziecka. Nie widać też ze strony Ł. S. (1) gotowości do wypracowania rzeczywistego porozumienia w sprawach córki. Długotrwały konflikt pomiędzy stronami i brak jakichkolwiek postępów w komunikacji nie pozwala na pozytywną prognozę, że ta sytuacja w najbliższym czasie ulegnie poprawie.

Sąd podzielił stanowisko biegłych z OZSS w (...) i uznał, że dobro dziecka uzasadnia powierzenie P. P. wykonywania władzy rodzicielską nad mał. L. S., z jednoczesnym ograniczeniem tej władzy Ł. S. (1) do współdecydowania o najistotniejszych sprawach dziecka, dotyczących wyboru kierunku kształcenia, planowanych zabiegów operacyjnych, wyboru leczenia wyłącznie w zakresie udzielania dziecku świadczeń zdrowotnych obciążonych podwyższonym ryzykiem, w rozumieniu przepisów dotyczących wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentystry, wyjazdów zagranicznych na okres dłuższy niż trzy tygodnie, oraz prawa do uzyskiwania przez uczestnika postępowania wszelkich informacji dotyczących dziecka w placówkach edukacyjnych i zdrowotnych.

Koniecznym było przy tym szczegółowe wskazanie zakresu przysługujących uczestnikowi postępowania uprawnień, bowiem przy uwzględnieniu dotychczasowej postawy Ł. S. (1) oraz charakterystyki jego osobowości wynikającej z opinii biegłych, wydanie rozstrzygnięcia o charakterze mniej dookreślonym stanowiłoby przyczynek do generowania dalszych sytuacji konfliktowych między stronami, które mogłyby negatywnie odbijać się również na dobru mał. L. S..

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I postanowienia.

W myśl art. 113 § 1 kro niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów, a zgodnie z art. 113 § 2 kro kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej.

Na mocy art. 113¹ § 1 kro jeżeli dziecko przebywa stale u jednego rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorą pod uwagę jego rozsądne życzenia, a w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy.

Ingerencja sądu opiekuńczego w wykonywanie prawa do osobistych kontaktów z dzieckiem jest ingerencją w sferę życia osobistego. Potrzeba tej ingerencji zachodzi wówczas, kiedy niemożliwe jest osiągnięcie porozumienia między rodzicami lub osobista styczność z dzieckiem prowadzi do daleko idącego naruszenia dobra dziecka. Sąd opiekuńczy, orzekając o kontaktach dziecka z rodzicami, bierze pod uwagę dobro dziecka oraz jego rozsądne życzenia (Jędrejek Grzegorz. Art. 113(1). W: Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz aktualizowany. System Informacji Prawnej LEX, 2019). Przy rozstrzygnięciu o kontaktach obowiązkiem Sądu jest dbałość przed wszystkim o dobro i bezpieczeństwo emocjonalne dziecka, zapewnienie, aby odbywały się one w najbardziej komfortowych dla niego warunkach.

W niniejszej sprawie z uwagi na wiek małoletniej oraz jej wczesny etap rozwoju Sąd odstąpił od jej wysłuchania. Tym samym orzekając o kontaktach Sąd miał na uwadze przede wszystkim dobro małoletniej L. S. przy uwzględnieniu wyników badania przez biegłych specjalistów OZSS.

Kierując się powyższym, Sąd, na tle poczynionych ustaleń uznał, iż jakkolwiek zasadne jest jak najszersze uregulowanie kontaktów Ł. S. (1) z córką, to sprawowanie opieki naprzemiennej nad małoletnią L. S. nie jest aktualnie zgodne z jej dobrem.

Przed wszystkim należy zauważyć, że w świetle ugruntowanego już stanowiska doktryny i judykatury, ustalenie opieki naprzemiennej nad małoletnim wymaga spełnienia się dwóch zasadniczych warunków – to jest istnienia między rodzicami porozumienia w tym względzie oraz oczekiwania, że rodzice będą ze sobą współdziałać w wychowywaniu dziecka.

Zdaniem Sądu, stosunki istniejące między P. P. i Ł. S. (1) są zaprzeczeniem takiej sytuacji. Bezspornie strony pozostają w konflikcie i nie potrafią osiągnąć porozumienia dla dobra córki.

Jak zauważyli biegli w swojej opinii, różnice jakie prezentują rodzice w postawach rodzicielskich, kwestiach oddziaływań wychowawczych, sprawach zdrowia, leczenia, żywienia, przy braku ich współpracy mogą stanowić źródło zakłóceń rozwoju emocjonalnego małoletniej. Dlatego też dobro dziecka wymaga aby jedno z rodziców sprawowało opiekę wiodącą.

Sąd miał na względzie, że zgodnie z opinią biegłych dziecko jest jednakowo blisko związane z matką jak i z ojcem. Jednak to P. P. posiada wyższe kompetencje rodzicielskie a sposób wychowania przez nią prezentowany jest adekwatniejszy do kształtowania prawidłowo funkcjonującego dziecka.

Ustalając warunki kontaktów Ł. S. (1) z córką Sąd miał na względzie przede wszystkim to, aby stworzyć dziecku bezpieczne, stabilne warunki, w których będzie ona w stanie zidentyfikować swój dom.

Sąd miał też na względzie, iż celowe z punktu widzenia interesów małoletniej jest zapewnienie jej jak najszerszych kontaktów z ojcem. Dlatego też Sąd uznał za zasadne ustalenie, iż dziecko będzie spędzało z ojcem co drugi weekend – od piątku po zakończeniu zajęć edukacyjnych albo od godz. 16:00 w dniach, w których małoletnia nie będzie uczestniczyć w zajęciach, do niedzieli do godz. 19:00, a nadto dodatkowo – w tych tygodniach, gdy Ł. S. (1) nie będzie spotykał się z córką w trakcie weekendu – w czwartek od zakończenia zajęć przez małoletnią w placówce edukacyjnej, bądź od godziny 16:00 w dniach kiedy nie będzie uczestniczyć w zajęciach, do piątku rano kiedy to na godz. 8:00 zaprowadzi od córkę do placówki edukacyjnej bądź jej miejsca zamieszkania. W punkcie 1 lit. b-e Sąd uregulował kontakty Ł. S. (1) z małoletnią L. w okresie Świąt, ferii oraz wakacji dążąc do tego by w tym czasie strony miały równy kontakt z córką, nie znajdując powodów dla ustalenia w tym zakresie przewagi kontaktów dziecka z wnioskodawczynią.

Powyższe rozwiązanie winno zdaniem Sądu umożliwić Ł. S. (1) utrzymanie bliskiej więzi z małoletnią i odpowiedni wpływ na jej rozwój i wychowanie, przy jednoczesnym ustabilizowaniu codzienności dziecka.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie II postanowienia.

Zgodnie z art. 582¹§ 3 kpc w razie uzasadnionej obawy naruszenia obowiązków wynikających z postanowienia o kontaktach przez osobę uprawnioną do kontaktu z dzieckiem sąd opiekuńczy może zagrozić nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej, stosownie do zasad określonych w art. 598¹⁵.

Art. 598¹⁵ § 2 stanowi zaś, że jeżeli osoba uprawniona do kontaktu z dzieckiem albo osoba, której tego kontaktu zakazano, narusza obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem

w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy zagrozi tej osobie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej na rzecz osoby, pod której pieczęć dziecko pozostaje.

Wysokość sumy pieniężnej powinna uwzględniać sytuację majątkową osoby, przeciwko której kierowane jest postanowienie. Jest to jedyna przesłanka określenia wysokości tej sumy. Nie ma znaczenia charakter ani sposób naruszenia obowiązków przez osobę, przeciwko której kierowane jest postanowienie. (por. Piotr Pruś, Komentarz do art.598(15) Kodeksu postępowania cywilnego).

Aby zastosować art. 582¹§3 kpc nie musi nastąpić naruszenie wskazanych w postanowieniu obowiązków, a jedynie uzasadniona obawa ich naruszenia. W takiej sytuacji sąd już w postępowaniu rozpoznawczym przeprowadza pierwszy etap postępowania wykonawczego. (por. J. Bodio [w:] Jakubecki Andrzej (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany. Tom I. Art. 1-729, Opublikowano LEX/el. 2019)

W toku przedmiotowego postępowania Ł. S. (1) wielokrotnie nie stosował się do terminów kontaktów ustalonych przez sąd w drodze zabezpieczenia. Nie tylko nie odprowadzał dziecka do jego miejsca zamieszkania lub przedszkola w wyznaczonym czasie, ale też świadomie nie stawiał się na konkretne spotkania. Na rozprawie w dniu 3 stycznia 2020 r. wskazał on, że nie realizował kontaktów przypadających we wtorki, które zostały ustalone postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 2 października 2018 r. zmienionym postanowieniem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 10 kwietnia 2019 r., bowiem „kilkugodzinne spotkanie połączone z podróżą samochodem w przypadku kilkuletniego dziecka byłoby bez sensu”.

Mając na uwadze postawę uczestnika i jego zachowanie w toku postępowania Sąd uznał, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż nie będzie on respektował zasad kontaktów ustalonych w postanowieniu kończącym postępowanie, wobec czego koniecznym jest zagrożenie mu nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawczyni P. P. kwoty 300 złotych za każde naruszenie jego obowiązku w zakresie realizacji kontaktów z małoletnią L. N. S..

Kwota 300 zł mieści się zdaniem Sądu w możliwościach zarobkowych Ł. S. (1), który, jak sam wskazywał, osiąga z prac dorywczych dochód w wysokości ok. (...) zł netto miesięcznie. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie III postanowienia.

W pozostałej części Sąd oddalił wnioski P. P..

Z uwagi na powierzenie władzy rodzicielskiej nad mał. L. S. jej matce P. P. i ograniczenie tej władzy Ł. S. (1), Sąd oddalił wniosek Ł. S. (1) o ustalenie miejsca pobytu małoletniej w miejscu zamieszkania ojca, a w konsekwencji również wniosek o ustalenie kontaktów P. P. z mał. L. S., o czym orzeczono w punkcie V postanowienia.

W punkcie VI postanowienia Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 520 § 1 kpc ustalając, że każda ze stron postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie.